

kaldt som Sovjetekspert i 1980'erne, jævnfør de udtalelser, jeg har fra Leif Davidsen og fra Bent Jensen selv.

I begrundelsen bliver der også henvist til min udtalelse om, hvem der truede udenrigsminister Per Stig Møller ved en bestemt lejlighed tilbage i 1970'erne. Udtalelsen om truslen mod udenrigsministeren var, som jeg allerede har oplyst over for Kulturudvalget og Danmarks Radio, baseret på en misforståelse. Det beklager jeg, men det står fast, urokkelig fast, at udenrigsministeren blev truet på livet på grund af sin politiske holdning.

For så vidt angår det forhold, at Danmarks Radio ikke før 1991 gjorde brug af professor Bent Jensens ekspertise vedrørende Rusland, er det en udtalelse, som jeg har baseret på to af hinanden uafhængige kilder. Den første kilde er en artikel af Olav Hergel i Berlingske Tidende fra den 26. januar 2003, som jeg har citeret et par gange, hvori der står:

»Som den første inviterede forfatteren og journalisten Leif Davidsen Bent Jensen ind i Danmarks Radio i en større udsendelse. Det skete så sent som i 1991 efter Murens fald.«

Den anden kilde er en artikel af Niels Liljelund i Jyllands-Posten den 28. september 2003, hvori der står:

»I 1991 var det sovjetiske system brudt sammen, der var røre i det russiske. Institutionen Danmarks Radio oplevede sin helt egen 29. august, da man denne dag indkaldte professor Bent Jensen til en optagelse i TV-byen. Det var første gang, det skete.«

Jeg skal naturligvis heller ikke undlade at henvise til professor Bent Jensens egen udlægning af omstændighederne i dagens udgave af Jyllands-Posten. Her omtaler han det de facto-berufsverbot, som Leif Davidsen siger han er underkastet Danmarks Radio i 1980'erne. Bent Jensen skriver:

»Det er i hvert fald rigtigt i den forstand, at jeg aldrig blev indkaldt af DR TV som sagkyndig til at kommentere udviklingen i Sovjetunionen eller Sovjetunionens politik over for Danmark i disse år.«

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Nu tror jeg altså, vi skal overlade ordet til ...

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg har meget mere, jeg vil sige, men det må jeg altså vente med.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Det beklager jeg altså meget, for der er kun 2 minutter at sige det i. Så enten må tempoet sættes op, eller også må talen skæres ned.

Aage Frandsen (SF):

Jeg har på fornemmelsen, at jeg før har hørt det, der ville komme efterfølgende, for jeg synes, ministeren ligesom hele tiden gentager sig selv – hele tiden.

Det, der er pointen, er, at ministeren har sagt noget ukorrekt. Det er ukorrekt, at Bent Jensen ikke blev indkaldt til noget som helst i Danmarks Radio. Om det er dokumentation af, at Danmarks Radio havde den ene eller anden mening, mener jeg heller ikke.

Det er ukorrekt, at det var en ansat i Danmarks Radio, der havde sagt et eller andet til den nuværende udenrigsminister for mange år siden. Det er ukorrekt.

Det er i øvrigt også ukorrekt, tilsyneladende i hvert fald, som ministeren i en helt anden sammenhæng har beklaget sig over, at ministeren tilbage i 1980'erne ikke kunne få lov til at udgive et skoleblad.

Det, der er problemet med det, er, at når man fremfører synspunkter, skal man altså være helt sikker på, at det er rigtigt, for ellers giver det et troværdighedsproblem. Det er altså somme tider bedre ikke at sige noget end at sige noget forkert. Det er nærmest altid rigtigt.

Jeg vil stadig væk henvise til, at jeg ikke synes, det er klædeligt for ministeren, der godt nok har sagt en hel masse. Det kan godt være, det er vældig flot i forhold til regeringens værdidiskussion, men i forhold til tiltroen til ministerinstitutionen er det ikke særlig godt.

Og så kan jeg stadig væk ikke forstå, at man ikke bare siger: O.k, det var forkert. Jeg overvinder mig selv. Det er måske svært, men store mennesker overvinder sig selv.

Jesper Langballe (DF):

Jeg ved ikke, om ministeren er opmærksom på en kronik af spørgeren hr. Aage Frandsen, der var i Jyllands-Posten i går, hvor hr. Aage Frandsen – ja, man ved næsten ikke, om man skal le eller græde ved at læse det – priser mangfoldigheden i Danmarks Radio og ser helt bort fra, at hele denne diskussion handlede om den rystende ensidighed i Danmarks Radio.

Og så siger han også, at den er mangfoldig, netop fordi den ikke er kommerciel, fordi den er statsstyret, og at det er farligt at kritisere Dan-